

Výzkumný ústav
lesního hospodářství
a myslivosti, v. v. i.

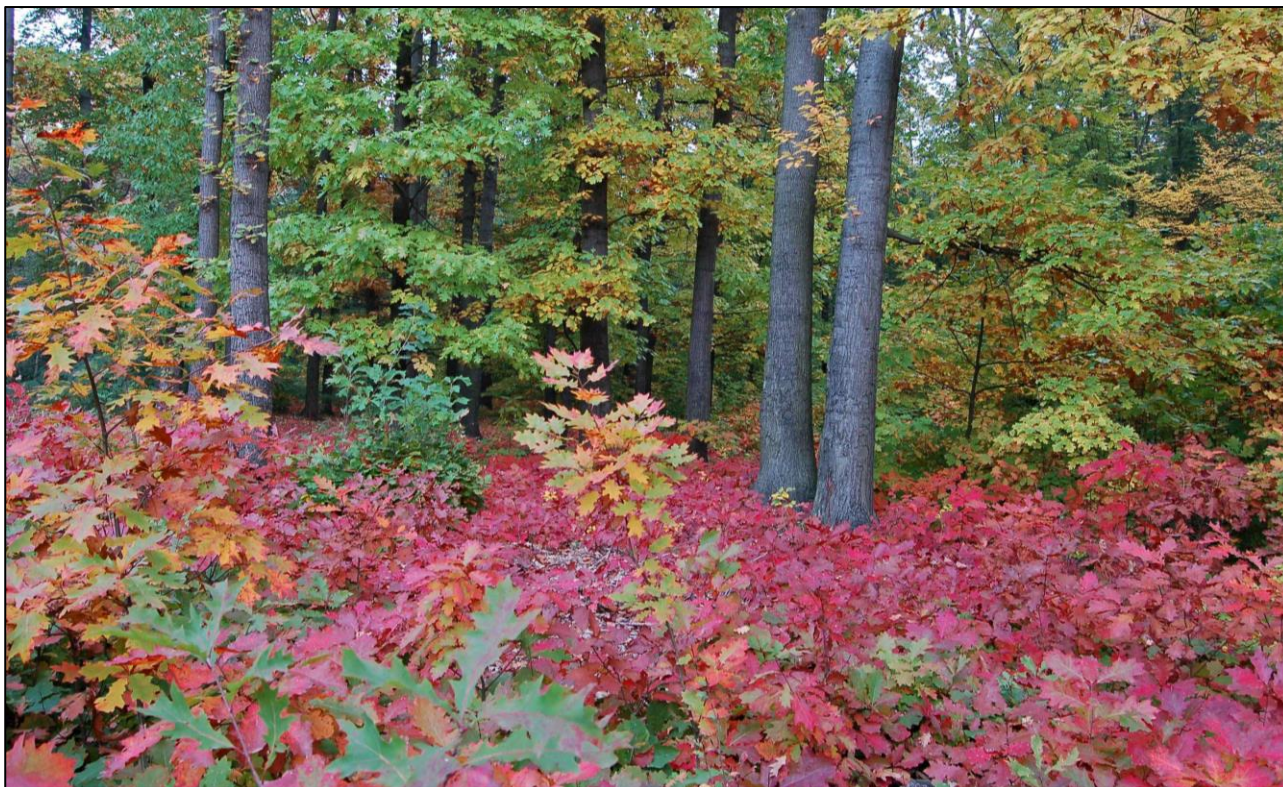
TISKOVÁ ZPRÁVA

Dub červený: dříve nadějná dřevina, nyní spíše invazní druh

Strnady – 11. září 2017 – Dub červený (*Quercus rubra* L.) patří k nejvýznamnějším introdukovaným dřevinám v Evropě. Naši předci jej vysazovali do zahrad a parků a záhy zdomácněl i v lesích. Dosud chyběla širší analýza, jak si dub červený stojí ve středoevropských podmínkách z hlediska produkce a také vlivu na lesní stanoviště. Odborníci z České zemědělské univerzity, Fakulty lesnické a dřevařské se proto rozhodli zhodnotit vlastnosti této dřeviny a environmentální důsledky jejího pěstování.

Při svém šetření porovnávali porosty dubu červeného s porosty s dominancí dubu zimního. Výzkum se uskutečnil v přírodní lesní oblasti 17 – Polabí na území Žatecka, Lounska a Litoměřicka. Geologický podklad je zde tvořen převážně hlubokými váťými písky. V rámci sledování půdotvorné funkce dubu červeného byly srovnávány tři porosty dubu červeného s rozpětím věku 49–103 let a tři porosty dubu zimního s rozpětím věku 73–159 let.

„Výsledky potvrdily poměrně slabý, nicméně patrný negativní vliv dubu červeného na stav lesních půd na stanovištích doubrav, ve srovnání s domácím dubem zimním. Ve vrstvě nadložního humusu a ve svrchních minerálních půdních horizontech byla doložena nižší půdní reakce, vyšší acidita, méně příznivý stav půdního sorpčního komplexu (především nižší obsah bází a nasycení sorpčního komplexu bázemi), méně příznivý obsah humusu, dusíku a makroelementů v porostech dubu červeného. Na rozdíl od rekultivací a zalesňování degradovaných půd je tak nutno pohlížet na tuto dřevinu jako na snižující kvalitu lesního stanoviště přirozených doubrav,“ shrnul za vědecký tým poznatky z výzkumu profesor Vilém Podrázský.

Výzkumný ústav lesního hospodářství a myslivosti, v. v. i.

Dub červený byl do Evropy poprvé dovezen v roce 1691, do českých zemí pak v roce 1799. Uplatnění našel nejdříve v parkových výsadbách, ale velmi záhy i v lesních porostech. Ve srovnání s domácími druhy dubů poskytoval vyšší produkci i na chudších půdách, navíc je výrazně odolnější vůči tracheomykózním (houbovým) onemocněním. V posledním období je však ve většině států Evropy posuzován spíše jako invazní druh a jeho šíření je sledováno s obavami. Byla prokázána jeho úspěšná přirozená obnova, vytlačování původních druhů dřevin i jisté negativní působení na stav přízemní vegetace.

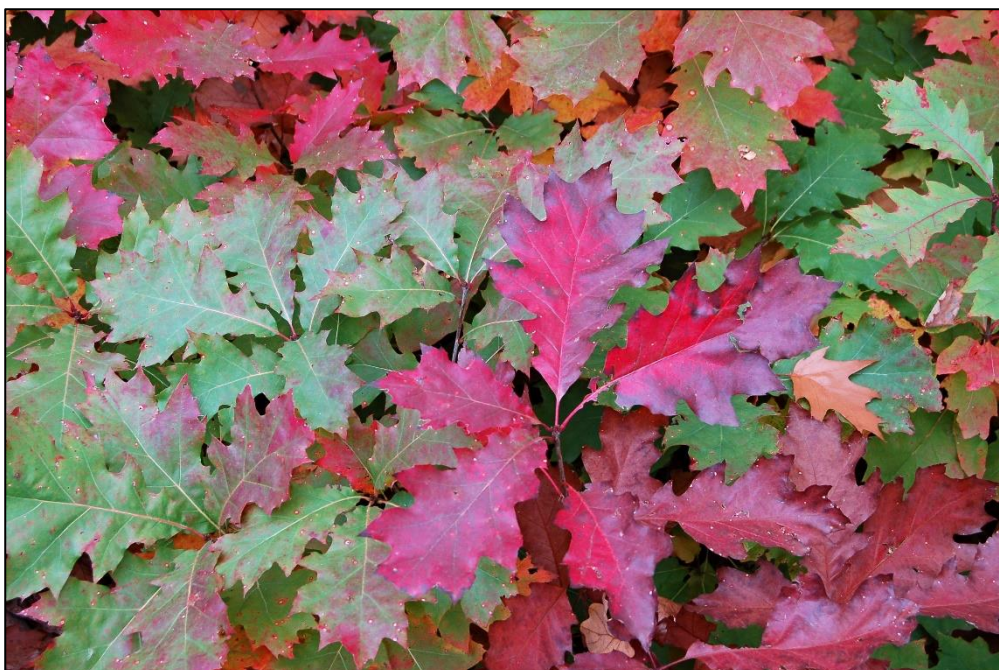
V České republice je uváděna plocha s výskytem dubu červeného 6 000 ha a celkovou zásobu asi 900 000 m³. Je to podobná plocha, jako v případě douglasky tisolisté, nicméně celková zásoba douglasky dosahuje podstatně vyšších hodnot (1 250 000 m³), a to i při nižším středním věku. Dub červený byl vysazován na stanoviště chudší a kyselejší než domácí druhy dubů, která jsou i v evropském kontextu pro něj považovaná za vhodnější. Jak domácí, tak i zahraniční údaje pak dokládají vyšší produkci dubu červeného vzhledem k domácím druhům dubů.

Naproti tomu analýzy vlivu na stav půd neprokázaly dosud výrazný meliorační vliv v lesních porostech, třebaže se tento druh s výhodou využívá při rekultivacích devastovaných a degradovaných ploch díky své vyšší toleranci k environmentálním stresům. Zde tak může výrazně přispět k obnově specifického charakteru lesních půd a pro svoji funkci přípravné dřeviny může významně prospět i v případě zalesňování zemědělských půd.

Podrobnosti o výzkumu popisuje odborný článek v recenzovaném časopisu Zprávy lesnického výzkumu č. 2/2017. Celý článek je ke stažení na stránkách Výzkumného ústavu lesního hospodářství a myslivosti, v. v. i., konkrétně zde: <http://www.vulhm.cz/sites/File/ZLV/fulltext/486.pdf>

Autoři recenzovaného článku: Stanislav Miltner – Vilém Podrázský – Martin Baláš – Ivo Kupka

Kontaktní údaje: Česká zemědělská univerzita, Fakulta lesnická a dřevařská, Kamýcká 129, 165 21 Praha 6,
e-mail: podrazsky@fld.czu.cz

*Ilustrační foto:
masivní přirozené
zmlazení dubu
červeného v lesích
kolem Hradce
Králové, autor Jan
Řezáč*